

Світлана Валеріївна Заря

Трансформація естрадного вокалу в контексті сучасних технологій саундпродюсування

УДК 784.9:781.68:004.9

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2026-2.26>

Світлана Валеріївна Заря
кандидат мистецтвознавства, доцент,
завідувач кафедри естрадного співу
Київської муніципальної академії
естрадного та циркового мистецтва
ORCID: 0000-0001-8047-7068

Дата першого надходження статті до
видання: 21.03.2026

Дата прийняття статті до друку після
рецензування: 16.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті:
29.05.2026

У статті здійснено комплексний аналіз трансформації естрадного вокалу в умовах розвитку сучасних технологій саундпродюсування. Естрадний вокал розглядається не лише як результат індивідуальної виконавської майстерності, а як продукт голосу, цифрових інструментів та студійного мислення. Визначено, що сучасні технології саундпродюсування не лише розширюють технічні можливості вокаліста, але й суттєво трансформують уявлення про вокальну майстерність, де поряд із природними даними зростає значення студійної обробки як складової художнього результату. Розкрито, як сучасна обробка звуку дозволяє не лише виправляти недоліки виконання, а й створювати нові тембри та ефекти, що стали стандартом у популярній музиці. Наголошено, що сучасному виконавцю вже недостатньо просто володіти голосом, необхідно розуміти принципи звукозапису та вміти працювати в команді з продюсером. Обґрунтовано, що взаємодія вокаліста та саундпродюсера набуває характеру креативного процесу, у межах якого формується індивідуальне естрадне звучання. На прикладах творчості відомих українських продюсерів – Михайла Некрасова та Євгена Філатова, показано різні моделі роботи з вокалом: від ідеального технічного балансу до інтелектуальної електроніки, де зміст важливіший за зовнішні ефекти. Зроблено висновок, що трансформація естрадного вокалу в контексті саундпродюсування є закономірним етапом еволюції музичного мистецтва, який відображає загальні процеси цифровізації культурного простору та формування нових моделей творчої діяльності. Доведено, що трансформація естрадного вокалу є не лише технічним, а й естетичним процесом, що відображає зміни у культурному просторі XXI століття.

Ключові слова: Естрадний вокал, саундпродюсування, студійний запис, цифрова обробка, голос, художній образ, сучасні технології, взаємодія вокаліста та продюсера.

Постановка проблеми. Сучасна естрадна музика вже давно перестала бути лише продуктом виконавської майстерності вокаліста. У XXI столітті голос артиста трансформувався з інструмента в «матеріал», що піддається технологічній обробці. Розвиток цифрових звукових робочих станцій DAW, поява інтелектуальних плагінів та впровадження штучного інтелекту докорінно змінили не лише процес запису, а й саму естетику естрадного вокалу. Сьогодні межа між природним тембром та результатом саундпродюсування стає дедалі тоншою. Якщо раніше технічні засоби використовувалися переважно для корекції дрібних помилок інтонування, то нині вони є повноцінними засобами художньої виразності. Актуальність даної теми зумовлена необхідністю переосмислення ролі вокаліста в умовах сучасної цифровізації.

Аналіз актуальних досліджень. Аналіз сучасної наукової літератури свідчить про глибокий інтерес дослідників до трансформації музичного мистецтва в цифрову епоху, де особлива увага приділяється феномену саундпродюсування та його впливу на естрадне вокальне виконавство. Зокрема, у працях Н. Бондарець (Бондарець, 2024, 2025) досліджується зміст і специфіка української саундіндустрії, а також концепція інтермедіозису на прикладі творчості Євгена Філатова, що підкреслює перехід від традиційного створення пісні до складних мультимедійних проєктів. Технологічний аспект креативного

процесу та роль звукорежисури аналізує О. Ярош (Ярош, 2024), тоді як С. Кишакевич та Г. Стець (Кишакевич, Стець, 2022) розглядають «саунд» як специфічну індивідуальну форму звучання голосу, що підтверджує ідею про нерозривність вокалу та його цифрової обробки. Питання взаємодії естрадного вокалу з аранжуванням у сучасному просторі, висвітлені у роботі С. Зарі та Д. Баннова (Заря, Баннов, 2025). Доповнюють загальну картину інтеграції виконавства в аудіовізуальний контекст, щодо шумової палітри, у працях В. Скуратівського, В. Глуценка (Скуратівський, Глуценко, 2023) та О. Носенко (Носенко, 2024) стосовно імерсивного сприйняття музики. Таким чином, публікації останніх років підтверджують формування нової парадигми, де вокальне мистецтво розглядається як складний синтез природних даних, авторського задуму та високотехнологічного аранжування.

Мета статті полягає у виявленні основних напрямів трансформації естрадного вокалу під впливом сучасних технологій саундпродюсування.

Методологія дослідження ґрунтується на комплексному підході, що поєднує загальнонаукові та спеціальні методи мистецтвознавчого аналізу. Зокрема, застосовано системний метод для вивчення взаємодії естрадного вокаліста та саундпродюсера як цілісного творчого процесу; функціональний аналіз для вивчення впливу конкретних цифрових інструментів на естетику вокального образу. Окрім того, використано метод теоретичного узагальнення для систематизації нових вимог

до професійних компетенцій сучасного естрадного виконавця в умовах цифрової трансформації мистецтва.

Результати та їх обговорення. У сучасній музичній індустрії спостерігається трансформація естрадного вокалу, де він перестає бути лише результатом виконавської техніки, стаючи об'єктом складного технологічного моделювання. Раніше студійний запис мав на меті максимально точно зафіксувати «найкращий дубль». Сьогодні ж запис змінив свій формат. Завдяки новим технологіям саундпродюсер може зібрати ідеальну вокальну лінію з десятків різних дублів, обираючи найкращий. У багатьох естрадних артистів, вокал звучить «неприродно» стабільно. Це результат не лише таланту, а й тривалої роботи саундпродюсера, який вирівнює кожен склад за таймінгом та гучністю. Основна проблема полягає у виникненні помітного розриву між природними вокальними даними артиста та фінальним «цифровим продуктом», який створюється в студійних умовах за допомогою штучного інтелекту, систем корекції висоти тону та часової маніпуляції. Подібні зміни вимагають нового погляду на професійний профіль співака, де сьогодні він має бути не просто транслятором музичного матеріалу, а й повноцінним суб'єктом студійного виробництва, що володіє культурою взаємодії із саундпродюсером.

Як стверджує Н. Бондарець «Саундпродюсування існує окремою незалежною галуззю в саундіндустрії і не є тотожним поняттям зі звукорежисурою. Зміст саундпродюсування полягає у створенні саунду музичних і немусичних проєктів, а фахівцями є саундпродюсери» (Бондарець, 2024, с. 65).

Застосування спеціалізованого програмного забезпечення стало невід'ємною складовою сучасного вокального менеджменту, де інструменти як «Celemony Melodyne» та «Antares Auto-Tune» забезпечують точність інтонування, а «Synchro Arts VocAlign» дозволяє досягти синхронізації бек-вокальних партій із основним треком. «Технологічний прогрес розширив творчий процес звукорежисерів, саунд-продюсерів та музикантів, відкриваючи їм нові можливості й збагачуючи музичну сферу. Центральними елементами цих змін є відновлювані цифрові технології, які дозволяють створювати, обробляти та зберігати звук на недосяжних раніше рівнях якості» (Ярош, 2024, с. 376).

Використання інтелектуальних систем обробки, таких як «iZotope Nectar», дає змогу не просто коригувати помилки, а моделювати унікальний тембральний звук, адаптований під вимоги конкретного музичного жанру. Стандартом для професійного запису та монтажу вокальних партій залишаються «Logic Pro» з його інтелектуальною системою комбінування дублів та вбудованим інструментом «Flex Pitch», а також «Steinberg Cubase», що завдяки функції «VariAudio» дозволяє здійснювати

корекцію мікроінтонацій без втрати природності тембру. Для створення складних електронних фактур та вокальних ефектів у реальному часі саундпродюсери все частіше обирають «Ableton Live», де унікальні технології перетворюють голос на гнучкий інструмент дизайну. Водночас для фіксації первинних ідей та створення швидких демо-записів вокалісти активно використовують мобільні рішення, такі як «BandLab» або «GarageBand», що демократизують процес творчості. Вибір програмного забезпечення сьогодні вражає великий.

Використання штучного інтелекту в процесах запису та аранжування естрадного вокалу знаменує перехід від механічної обробки сигналу до інтелектуального моделювання звукового простору. Таким чином, ШІ в руках саундпродюсера стає потужним медіумом, який не замінює артиста, а радикально розширює його творчий діапазон, дозволяючи зосередитися на художній концепції, поки алгоритми беруть на себе складні технічні завдання з формування звучання. Аналіз цих практик свідчить про різні моделі саундпродюсерського впливу, від збереження природних вокальних якостей до глибокої цифрової трансформації голосу, інтегрованого у складні музичні текстири. Саундпродюсер тут виступає творчим партнером, який допомагає створити унікальний стиль виконання. «Формування та вдосконалення «саунду» є основним завданням естрадного вокалу. Залежно від рівня оволодіння основними вокально-виконавськими прийомами, розуміння природи формування співочого звуку, вибудовується вокальна майстерність естрадного співака» (Кишакевич, Стець, 2022, с. 81).

«Завдання саундпродюсера у зображенні пейзажів постає саме у вмінні «сфотографувати» звуком конкретний епізод природи. Складовими його роботи будуть тембр, темп, добірка шумів, а також технічні засоби та прийоми» (Скуратівський, Глущенко, 2023, с. 66).

Сучасне аранжування також перестало бути просто «акомпанементом». Сьогодні саундпродюсер виступає як дизайнер звуку, який підлаштовує кожний інструмент під особливості вокалу. Використовуючи цифрові робочі станції DAW, він звільняє в музиці спеціальне «місце» для голосу, щоб той звучав максимально виразно та чисто. Аранжувальник не просто пише партії, а моделює звуковий простір за допомогою ефектів, панорами та синтетичних шарів. Зрештою, успіх пісні залежить від того, чи вдалося продюсеру поєднати живу енергію артиста з сучасною «цифровою» естетикою аранжування.

«Саундпродюсери в музичному мистецтві в найближчому майбутньому стануть ефективною додатковою ланкою, і будуть здатні забезпечити музичний продукт простішим створенням, вищою якістю, більшою популярністю і комерційним успіхом» (Бондарець, 2024, с. 204).

Взаємодія саундпродюсера та вокаліста в українському естрадному просторі демонструє широкий спектр підходів до формування вокального звучання. Особливе місце в аналізі сучасної української музичної індустрії посідає постать композитора та продюсера Михайла Некрасова, чий творчий метод автор статті мала можливість дослідити впродовж багаторічної безпосередньої співпраці. Спільна робота над численними студійними проєктами – від створення рекламного медіаконтенту для провідних міжнародних брендів, до запису складних вокальних партій дозволила вивчити специфіку його підходу «зсереди». У роботах М. Некрасова вокал завжди інтегрований у складне, багатопланове аранжування, де кожен подих і кожен обертон стають частиною загального звукового малюнку. Його стиль характеризується ідеальним балансом між технічністю та емоційною глибиною. Завдяки професійним інструментам М. Некрасов створює потужні багатопланові вокальні партії та динаміку, що виводить звучання артиста на світовий рівень. Досвід співпраці з топовими виконавцями підтверджує, що для М. Некрасова саундпродюсування – це не лише технічний процес, а психологічна та творча робота з естрадним вокалістом. Практичне втілення ми бачимо у знаковій співпраці М. Некрасова з провідними українськими артистами, де кожна композиція стає результатом вивіреного технологічного та творчого пошуку. У пісні «Gravity» (муз. М. Некрасова, сл. К. Кавалеряна) для Злати Огнєвич вокал перетворюється на об'ємний звуковий простір завдяки майстерному нашаруванню фонем, тоді як у драйвовій «Wild Dances» (муз. Руслани, сл. О. Ксенофонтова), над якою М. Некрасов працював як аранжувальник, голос інтегровано в агресивну ритмічну сітку. Аналогічно, у хітах Тіни Кароль, зокрема «Show Me Your Love» (муз. М. Некрасова та Т. Кароль, сл. П. Шилька), та в сучасному треку Злати Огнєвич «Танцювати» (муз. М. Некрасова, сл. З. Огнєвич та М. Левченко), саундпродюсер виступає як повноцінний художник звуку. У цих роботах природна енергетика виконавця проходить через фільтр цифрової досконалості, що дозволяє українському вокальному продукту не лише відповідати світовим стандартам, а й диктувати власну естетику в сучасному медіапросторі.

«Протягом всього періоду розвитку музичного мистецтва постійно вдосконалювались методи і засоби виробництва музичних творів та їхня регенерація. Поступово з'являлись нові музичні інструменти, форми подачі музичних змістів у різних стилях, напрямках і жанрах. Всі ці фундаментальні та взаємопов'язані процеси неодмінно та першочергово направлені на взаємодію зі слухачем, а особливо з його попереднім досвідом» (Носенко, 2024, с. 145).

Вагомий внесок у реформування українського музичного простору та формування його сучасної звукової естетики належить Євгену Філатову (The Mapeken) – саундпродюсеру, чий підхід базується на засадах бездоганного цифрового дизайну. Авторці статті, також пощастило отримати практичний досвід співпраці з Є. Філатовим. Його творчий метод вивів вітчизняну поп-музику на рівень світових стандартів, де вокальна партія стає невід'ємним елементом складного електронного простору, а не просто супроводом. Яскравим підтвердженням цього є багаторічна співпраця Є. Філатова з гуртом «ОНУКА» (Натою Жижченко), де у таких знакових композиціях, як «Vidlik» (музика Н. Жижченко та Є. Філатова, текст Н. Жижченко та Є. Коноп'є) та «Time» (музика та слова Н. Жижченко), він майстерно поєднав тендітний живий вокал із потужним звучанням народних інструментів та прогресивною електронікою. Продюсерський почерк Є. Філатова також чітко простежується у роботі з Джамалою (Сусаною Джамаладіною) зокрема, над альбомом «For Every Heart» та піснею «Smile» (автор музики С. Джамаладінова, текст Т. Скубашевська), де він допоміг розкрити джазову природу її голосу в сучасному поп-контексті. Підхід Є. Філатова ставить зміст і якість музики вище за зовнішні ефекти, що сьогодні диктує нові правила для всієї сучасної естради. «Роль саундпродюсера в сучасній музиці виходить далеко за межі виключно звукозапису, вона розширює функції до ролі куратора, концептуаліста, який формує семіотичну стратегію твору. У випадку Євгена Філатова, це проявляється в гнучкому володінні різними стильовими мовами: від фанк-диско до арт-попу, від фольку до синтвейву» (Бондарець, 2025, с. 137).

«Вокальне мистецтво в умовах розвитку цифрових технологій втрачає свою індивідуальність і дедалі тісніше переплітається з різними підходами сучасного аранжування, що визначають стилістику, атмосферу, темброве й ритмічне оформлення композиції» (Заря, Баннов, 2025, с. 60). У цій новій музичній парадигмі голос перестає бути автономним центром композиції, натомість він перетворюється на один із інструментальних шарів, що цілісно інтегрується у загальну звукову тканину. Саме аранжування сьогодні диктує стилістику, атмосферу, а також темброве й ритмічне оформлення вокальної партії, де природні дані артиста адаптуються під цифрові стандарти за допомогою новітнього програмного забезпечення та алгоритмів. Таким чином, фокус зміщується з унікальної манери співака на створення витонченого «вокального дизайну», де якість художнього продукту визначається майстерністю технологічного синтезу голосу та штучного звукового середовища.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Підсумовуючи проведене

дослідження, можна стверджувати, що сучасний естрадний вокал у XXI столітті остаточно трансформувався з виконавського інструмента у гнучкий об'єкт технологічного моделювання, де межа між природним тембром та «цифровим продуктом» стає майже прозорою. Розвиток DAW, інтелектуальних плагінів та впровадження штучного інтелекту змінили саму естетику вокального мистецтва, перетворивши голос на невід'ємний елемент «вокального дизайну», що підпорядковується загальній концепції аранжування. Аналіз творчих методів провідних українських саундпродюсерів підтверджує зміну ролі артиста: якщо підхід М. Некрасова – це синтез природної сили голосу та сучасного звукового дизайну», то стратегія Є. Філатова утворює пріоритет змістовної електроніки, де вокал виступає рівноправним інструментальним шаром. Таким чином, нова ера естрадного вокального мистецтва вимагає від виконавця не лише традиційної майстерності, а й високої культури взаємодії з технологічним середовищем, де якість фінального твору визначається професійною роботою вокаліста та саундпродюсера. Перспективи подальших розвідок полягають у детальному вивченні впливу нейромереж на збереження виконавської індивідуальності та розробці нових методичних підходів до підготовки фахівців у галузі естрадного співу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарець Н. (2024). Зміст саундпродюсування в Україні. *Діяльність продюсера в культурно-мистецькому просторі XXI століття: сфери, концепції, ефективність*. Зб. наукових праць / Київ : НАККіМ, С.60-65. URL: https://nakkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/PRODUSERSKA%20DIYALNIST_PRODUSERCKA%20DIALNIST_ZBIRNIK_2024.pdf (дата звернення 20.02.2026).
2. Бондарець Н. (2025). Інтермедіозис у музичній творчості саундпродюсера Євгена Філатова. *Арт-Платформа №12 (2)*, Київ, С.130-151. DOI:10.51209/platform.2.12.2025.130-151 (дата звернення 10.03.2026).
3. Бондарець Н. (2024). Українські саундіндустрія та саундпродюсування в контексті музичного мистецтва. *Українська культура; минуле, сучасне, шляхи розвитку*, 48, Рівне: С. 200-206. DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.771>
4. Заря С., Баннов Д. (2025). Взаємодія естрадного вокалу та аранжування в сучасному музичному просторі. *Арт-Платформа №12 (2)*, Київ, С. 50-64. DOI:<https://doi.org/10.51209/platform.2.12.2025.50-64>
5. Кишакевич С., Стець Г. (2022). Саунд як індивідуальна форма звучання голосу. *Молодь і ринок. Дрогобич*, С. 78-83. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.259953>
6. Носенко О. (2024). Імерсивне сприйняття картини світу в музичному мистецтві. *Сценічне та музичне мистецтво: циркові та естрадні жанри. Науково-методичний аспект: Матеріали XIII Міжнародної науково-практичної конференції (17–18*

квітня 2024 року). Київ: КМАЕЦМ, С. 145-148. URL: <https://surl.li/xvdxas> (дата звернення 20.03.2026).

7. Скуратівський В. та Глущенко В. (2023). Музична та шумова палітра звукового супроводу зображення пейзажів в аудіовізуальному творі. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво*, 6 (1), С. 64-74. DOI: <https://doi.org/10.31866/2617-2674.6.1.2023.279238>

8. Ярош О. (2024). Вплив сучасних технологій на креативний процес у сфері звукорежисерського мистецтва та саундпродюсування. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал*. Київ : НАККіМ, № 2. С. 372–378. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2024.308438>

REFERENCES

1. Bondarets, N. (2024). Zmist saundprodusuvannia v Ukraini [The content of sound producing in Ukraine]. *Dijalnist prodiusera v kulturno-mystetskomu prostori XXI stolittia: sfery, kontseptsii, efektyvnist – Producer's activity in the cultural and artistic space of the 21st century: spheres, concepts, efficiency*. Coll. of scientific works. Kyiv: NAKKKiM, 60–65. Retrieved from: https://nakkim.edu.ua/images/Instytutu/nauka/vydannia/PRODUSERSKA%20DIYALNIST_PRODUSERCKA%20DIALNIST_ZBIRNIK_2024.pdf [in Ukrainian].
2. Bondarets, N. (2025). Intermediozys u muzychnii tvorchoosti saundprodusera Yevhena Filatova [Intermediosis in the musical creativity of sound producer Yevhen Filatov]. *Art-Platforma*, 12 (2). Kyiv, 130–151. DOI:10.51209/platform.2.12.2025.130-151 [in Ukrainian].
3. Bondarets, N. (2024). Ukrainski saundindustriia ta saundprodusuvannia v konteksti muzychnoho mystetstva [Ukrainian sound industry and sound production in the context of musical art]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku – Ukrainian Culture: Past, Modern, Ways of Development*, 48. Rivne, 200–206. DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.771> [in Ukrainian].
4. Zaria, S., & Bannov, D. (2025). Vzaiemodiia estradnogo vokalu ta aranzhuvannia v suchasnomu muzychnomu prostori [Interaction of pop vocal and arrangement in the modern musical space]. *Art-Platforma*, 12 (2). Kyiv, 50–64. DOI:<https://doi.org/10.51209/platform.2.12.2025.50-64> [in Ukrainian].
5. Kyshakevych, S., & Stets, H. (2022). Saund yak indyvidualna forma zvuchannia holosu [Sound as an individual form of voice sounding]. *Molod i rynok – Youth and Market. Drohobych*, 78–83. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2022.259953> [in Ukrainian].
6. Nosenko, O. (2024). Imersyvne spryiniattia kartyny svitu v muzychnomu mystetstvi [Immersive perception of the world picture in musical art]. *Stsenichne ta muzychne mystetstvo: tsyrkovi ta estradni zhanry. Naukovo-metodychnyi aspekt – Performing and Musical Arts: Circus and Variety Genres. Scientific and Methodological Aspect: Materials of the XIII International Scientific and Practical Conference*. Kyiv: KMAECM, 145–148. Retrieved from: <https://surl.li/xvdxas> [in Ukrainian].
7. Skurativskyi, V., & Hlushchenko, V. (2023). Muzychna ta shumova palitra zvukovoho suprovodu

zobrazhennia peizazhiv v audiovizualnomu tvorі [Musical and noise palette of sound accompaniment of landscape images in an audiovisual work]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv*. Seriya: Audiovizualne mystetstvo i vyrobnytstvo – Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts. Series: Audiovisual Art and Production, 6 (1), 64–74. DOI: <https://doi.org/10.31866/2617-2674.6.1.2023.279238> [in Ukrainian].

8. Yarosh, O. (2024). Vplyv suchasnykh tekhnolohii na kreatyvnyi protses u sferi zvukorezhyserskoho mystetstva ta saundprodiusuvannia [The influence of modern technologies on the creative process in the field of sound engineering and sound production]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv – Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 2. Kyiv: NAKKKiM, 372–378. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2024.308438> [in Ukrainian].

Transformation of pop vocals in the context of modern sound production technologies

Svitlana Valeriivna Zaria
Candidate of Art History,
Associate Professor,
Head of the Department of Pop Singing
Kyiv Municipal Academy of Circus
and Performing Arts
ORCID: 0000-0001-8047-7068

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

The article provides a comprehensive analysis of the transformation of pop vocals in the context of the development of modern sound production technologies. Pop vocals are considered not only as a result of individual performing skills, but also as a product of voice, digital instruments and studio thinking. It is determined that modern sound production technologies not only expand the technical capabilities of the vocalist, but also significantly transform the idea of vocal skills, where, along with natural data, the importance of studio processing as a component of the artistic result increases. It is revealed how modern sound processing allows not only to correct performance shortcomings, but also to create new timbres and effects that have become a standard in popular music. It is emphasized that it is no longer enough for a modern performer to simply have a voice, it is necessary to understand the principles of sound recording and be able to work in a team with a producer. It is substantiated that the interaction between a vocalist and a sound producer takes on the character of a creative process within which an individual pop sound is formed. Using the examples of the work of famous Ukrainian producers – Mykhailo Nekrasov and Yevhen Filatov, different models of working with vocals are shown: from ideal technical balance to intellectual electronics, where content is more important than external effects. It is concluded that the transformation of pop vocals in the context of sound production is a natural stage in the evolution of musical art, which reflects the general processes of digitalization of the cultural space and the formation of new models of creative activity. It is proven that the transformation of pop vocals is not only a technical, but also an aesthetic process, reflecting changes in the cultural space of the 21st century.

Keywords: Pop vocals, sound production, studio recording, digital processing, voice, artistic image, modern technologies, interaction between vocalist and producer.